

SMARAGDOVÁ DESKA X:

Klíč Času

Poslouchej, ó člověče. Vezmi si z mé moudrosti. Dozvěz se o hluboko ukrytých mystériích vesmíru. Dozvěď se o *Myslence*, která rostla v hlubině, přinášejíc do vesmíru *Řád a Harmonii*.

Věz, ó člověče, že všechno, co existuje, má bytí jen kvůli *Zákonu*. Poznej *Zákon* a budeš svobodný, nikdy nespoután okovy tmy.

Daleko, přes zvláštní prostory, cestoval jsem do hloubky propasti času, dovídajíc se nesrozumitelné a ještě nesrozumitelnější mystéria, dokud se na konci všechno neodhalilo. Věz, že mystérium je mystériem jen tehdy, když je to vědomost člověku neznámá. Když přezkoumáš srdce veškeré mystérie, vědomost a moudrost budou jistě tvé.

Hledej a poznej, že *Čas* je tajemstvím, pomocí kterého se můžeš osvobodit od tohoto prostoru.

Dlouho jsem já, *Thoth*, hledal moudrost; ano, a budu ji hledat do konce věčnosti, protože vím, že vždy před postoupením se pohne cíl, který se snažím dosáhnout. Dokonce *Páni Cyklů* vědí, že ještě *Oni* nedosáhli cíl, protože se vši jejich moudrostí oni vědí, že *Pravda* vždy roste.

Jednou, v čase minulém, mluvil jsem s *Přebývajícím*. Zeptal jsem se ho na mystérium času a prostoru. Položil jsem mu otázku, která vyvstala v mém bytí, řkouc: "Ó *Mistře*, co je čas?"

Potom ke mně promluvil *On, Mistr*: "Věz, ó *Thoth*, na začátku byla prázdnota a nicota: věčná, nekonečná nicota. A do nicoty přišla myšlenka, smysluplná, všepřonikající, a naplnila Prázdnotu. Neexistovala žádná hmota, jen síla, pohyb, vibrační vír účelné myšlenky, která naplnila Prázdnotu."

A zeptal jsem se *Místra*, řkouc: "Byla tato myšlenka věčná?" A odvětil mi *Přebývající*, řkouc: "Na začátku byla věčná myšlenka, a aby myšlenka byla věčná, musí existovat čas. Tak do všepronikající myšlenky vrostl Zákon Času. Ano, čas, který existuje skrze všechen prostor, plynoucí hladkým, rytmickým pohybem, který je věčně v stavu znehybnění. Čas se nemění, ale všechny věci se mění v čase. Protože čas je síla, která drží události odděleny, každou na svém náležitém místě. Čas není v pohybu, ale ty se pohybuješ skrze čas, jak se tvé vědomí pohybuje od jedné události k druhé. Ano, prostřednictvím času existuješ, všechno ve všem, věčná Jedna existence. Věz, že ač jste v čase odděleni, přece stále jste Jedno ve všech existujících časech." Přestal potom hlas *Přebývajícího*, a odešel jsem uvažovat o čase. Protože jsem věděl, že v těchto slovech leží moudrost a cesta na prozkoumání mystérií času.

Často jsem uvažoval nad slovy *Přebývajícího*. Potom jsem se snažil vyřešit mystérium času. Zjistil jsem, že čas se pohybuje přes zvláštní uhly. Přece jen prostřednictvím zakřivení jsem mohl doufat, že dosáhnu klíč, který by mi poskytl přístup k časoprostoru. Zjistil jsem, že jen pohybováním se nahoru a přece znovu pohybováním se vpravo jsem se mohl osvobodit od času tohoto pohybu.

Vystoupil jsem ze svého těla, pohyboval jsem se pohyby, které mě měnili v čase. Zvláštní byli pozoruhodnosti, které jsem viděl na svých cestách, mnohé mystéria, které se otevřeli pohledu. Ano, viděl jsem počátek člověka, dozvěděl jsem se z minulosti, že nic není nové.

Snaž se, ó člověče, poznat cestu, která vede přes prostory, které jsou tvořeny dále v čase.

Nezapomínej, ó člověče, při všem tvém hledání, že *Světlo* je cílem, který se máš snažit dosáhnout. Hledej vždy *Světlo* na své cestě a vždy pro tebe ten cíl přetrvává. Nedovol nikdy svému srdci, aby se obrátilo k temnotě. *Světlem* nech svou *Duši* být, sluncem na cestě. Věz, že ve věčném jasu, ty budeš vždy nacházet svou *Duši* ukrytou ve *Světle*, nikdy nepřipoutanou otroctvím k temnotě, vždy září vpřed *Slunce Světla*.

Ano, věz, ač ukryta v temnotě, tvá *Duše*, jiskra skutečného plamene, existuje. Budťo v *Jednotě* s největším ze všech *Světél*. Najdi při *Zdroji Konec* svého cíle.

Světlo je život, protože bez velkého *Světla* nic nemůže nikdy existovat. Věz, že ve vši stvořené hmotě, srdce *Světla* vždy existuje. Ano, ač spoutáno v temnotě, vnitřní *Světlo* stále existuje.

Jednou jsem stál v *Síních Amentí* a slyšel jsem hlas *Pánů Amentí*, mluvící v tónech, které zvonili skrze ticho, slova síly, mohutné a mocné. Zazpívali píseň cyklů, slova, které otevřeli cestu nahoru. Ano, viděl jsem velkou cestu otevřenou a podíval jsem se na okamih nahoru. Viděl jsem pohyby cyklů, rozsáhlé, jak to myšlenka *Zdroje* mohla zprostředkovat.

Věděl jsem potom, že dokonce *Nekonečno* se pohybuje dále k nějakému

nemyslitelnému konci. Viděl jsem, že *Vesmír* je Řád a část pohybu, který se rozšiřuje do celého prostoru, část *Řádu Řádů*, neustále se pohybující v harmonii vesmíru. Viděl jsem kroužení cyklů jako rozsáhlé kruhy napříč nebem. Věděl jsem tehdy, že všechno, co má bytí, roste, aby potkalo ještě jiné bytí ve vzdáleném seskupení prostoru a času. Věděl jsem tehdy, že v *Slovech* je moc na otevření úrovní, které jsou ukryty před člověkem. Ano, že dokonce v *Slovech* leží ukrytý klíč, který otevře nahoru a dolů.

Naslouchej teď, člověče, tomuto slovu, které ti zanechávám. Použij ho a najdeš moc v jeho zvuku. Pověz to slovo: "*Zin-Uru*" a najdeš sílu. Přece musíš pochopit, že člověk je ze *Světla* a *Světlo* je z člověka.

Naslouchej, ó člověče, a poslyš o mystériu neznámějším než všechno, co leží pod Sluncem. Věz, ó člověče, že všechn prostor je naplněn světy vevnitř světů; ano, jeden v druhém, a přece oddělené *Zákonem*.

Jednou v mém hledání hluboko pochované moudrosti, otevřel jsem dveře, které *Je* uzavírají před člověkem. Zavolal jsem z jiných úrovní bytí, jednu, která byla světlejší než dcery člověka. Ano, zavolal jsem ji z vnějších prostor, aby zářila jako *Světlo* ve světě lidí.

Použil jsem buben *Hada*. Měl jsem oblečené roucho z purpuru a zlata. Umístil jsem na své hlavě korunu ze Stříbra. Kolem mně kruh z rumělkového světla. Pozdvihl jsem ruce a zakřičel jsem vzývání, které otevírá cestu k úrovním zponad, zakřičel jsem k *Pánům Znamení* v jejich domech: "*Páni dvou horizontů, strážcové trojitých bran, postavte se Jeden vpravo a Jeden vlevo, jak Hvězda povstane na svém trůně a vládne nad svým znamením. Ano, ty tmavý princ z Arulu, otevři bránu zastíněné, ukryté krajiny a uvolni tu, kterou držíš uvězněnou.*"

Poslouchejte, poslouchejte, poslouchejte tmaví Páni a Zářící, a prostřednictvím jejich tajných jmen, jmen, které znám a dokážu je vyslovit, poslouchejte a poslechněte mou vůli."

Osvětlil jsem potom plamenem svůj kruh a zavolal jsem *Ji* do úrovní prostoru nad. "*Dcera Světla, vrať se z Arulu. Sedmkrát a sedmkrát jsem prošel ohněm. Jídlo jsem nejedl. Vodu jsem nepil. Zavolal jsem tě z Arulu, z říše Ekeršegal, povolávám tě, Paní Světla.*"

Potom se přede mnou zdvihli tmavé postavy; ano, postavy *Pánů z Arulu*. Rozdělili se přede mnou a vystoupila *Paní Světla*. Osvobozená byla teď od *Pánů* noci, svobodná, aby žila ve *Světlech* zemského *Slunce*, svobodná, aby žila jako dítě *Světla*.

Naslouchejte a poslouchejte, ó děti moje. Kouzelná je vědomost a je jen *Zákon*. Nebojte se moci ve vás, protože následuje *Zákon*, jako hvězdy na obloze.

Věz, že pro toho, kdo je bez poznání, je moudrost kouzlem a ne ze *Zákona*. Ale věz, že vždy se svým poznáním můžeš přiblížit blíže k místu na *Slunci*.

Poslouchejte, děti moje, následujte moje učení. Buďte vždy hledači *Světla*. Svít

ve světě lidí všude kolem tebe, *Světlem* na cestě, které bude svítit mezi lidmi.

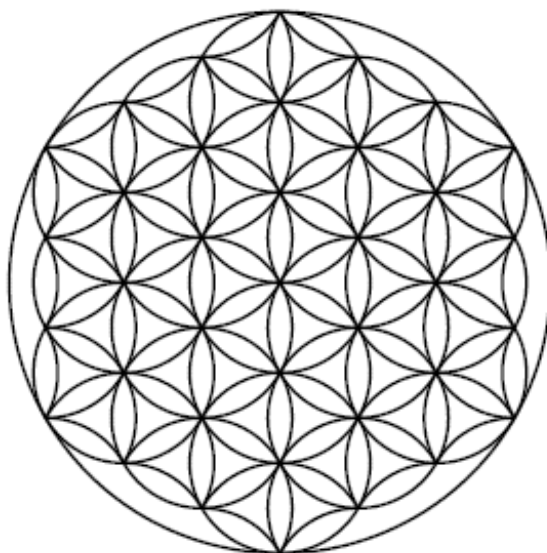
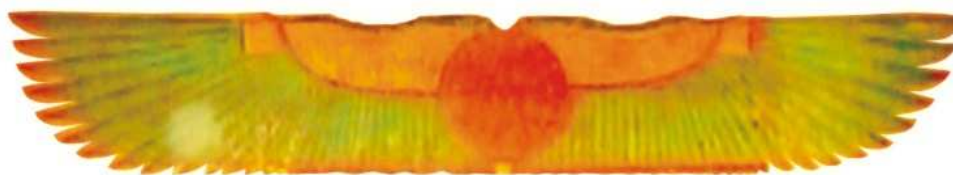
Následuj a uč se mé magii. Věz, že všechna síla je tvá, jestli ztrácíš odvalu. Neboj se cesty, která tě přivede k poznání, ale radši se vyhýbej temné cestě.

Světlo je tvé, ó člověče, aby si si ho vzal. Odhoď okovy a budeš svobodný. Věz, že tvá *Duše* žije v otroctví spoutána strachem, který tě drží v zajetí. Otevři svoje oči a uvidíš velké *Světlo Slunce*. Neboj se, protože všechno je tvoje. Strach je *Pánem temného Arulu* pro toho, kdo nikdy nečelil temnému strachu. Ano, věz, že strach má existenci vytvořenou těmi, kteří jsou spoutáni svými strachy.

Střeste ze sebe své otroctví, ó děti, a kráčejte ve *Světle* nádherného dne. Nikdy neobracejte myšlenky k temnotě a jistě budete v *Jednotě se Světlem*.

Člověk je jen tím, čemu věří, bratrem temnoty anebo dítětem *Světla*. Vstupte do *Světla*, Děti moje. Kráčejte cestou, která vede ke *Slunci*.

Naslouchejte teď a poslouchejte moudrost. Použij slovo, které jsem ti dal. Použij ho a jistě najdeš sílu a moudrost a *Světlo*, aby jsi kráčel cestou. Hledej a najdi klíč, který jsem dal a vždy budeš *Dítětem Světla*.

Smaragdové desky Thotha Atlantána, překlad a interpretace: Doreal, DOSLOVNÍ PŘEKLAD
A INTERPRETACE JEDNOHO Z NEJSTAROBYLEJŠÍCH A NEJTAJNĚJŠÍCH VELKOLEPÝCH DĚL STARODÁVNÉ MOUDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet10.html> © 2008 www.cez-okno.eu Překlad ze slovenštiny: Pťah Korektury: PH